

'De Italianen hebben de romantiek in voetbal verloren'

Zelfs het Italiaanse volk heeft zijn voetbalhaters

Antwerpen

Eigen berichtgeving
Ive Van Orshoven

Ik ben wel Italiaans sportjournalist maar die gekte rond het voetbal en Euro 2000 vind ik overdreven." Vittorio Muscia, journalist voor het Italiaanse televisiestation *Tele Monte Carlo*, verschilt van mening met het grootste deel van de Italianen. "Het buitensporig belang van voetbal in de Italiaanse maatschappij zal een boemerangeffect hebben. De Italianen moeten er ooit hun buik van vol hebben." Zijn vrouw Yolanda, journaliste bij hetzelfde TV-station, beaamt. Zoontje Fabrizio kijkt vol bewondering naar papa.

De dag van Vittorio is gewijd aan reportages over de Italiaanse ploeg die pendelt tussen Arnhem, Brussel en het spelershotel in Geel. Samen met zijn collega's zakt Vittorio bijna elke avond af naar een Italiaans restaurant aan de Antwerpse Groenplaats. Liever dan door te bomen over de best mogelijke opstelling van de squadra becoming commentariert hij de kwaliteiten van een goede pizza. "Het deeg is belangrijker dan de saus." Met zijn handen toont hij hoe het deeg exact moet worden gekneed. Vittorio heeft een job die miljoenen Italianen hem benijden, maar dat belet hem niet een op en top romantische Italiaan te blijven. Hij kijkt vertederd naar zijn zoontje die keurig kauwend zijn stukjes vlees, gesneden door de moederhand, opeet. Het jongetje heeft netjes zijn mini-camera naast zijn bord gelegd. "Dat is Fabrizio, mijn zoon", zegt papa trots. Het gezin is veel belangrijker dan alle mogelijke drukte rond de prestaties van de squadra tijdens Euro 2000. Want volgens Fabrizio heeft het voetbal alle romantiek verloren. "Het voetbal is een symptoom van de Italiaanse maatschappij. Sommigen verloochenen de eigen persoonlijkheid om hun hele

leven in het teken van het voetbal te stellen. Alsof ze niet genoeg zelfwaardes hebben om hun leven op een zinvollere manier in te vullen. De Italiaanse media gaan hier gretig op in. De *Gazzetta dello sport* en andere sportkranten drukken elke dag pagina's en pagina's met voetbal. De Italiaanse zenders vullen soms een week met vijf voetbalavonden. AC Milan heeft een privé-zender die heel de dag interviews met spelers en bestuur en zelfs reportages over trainingen uitzendt van de club van Berlusconi." Daarmee raakt Vittorio de politieke dimensie van het Italiaanse voetbal aan. "Mediamagnaat en ex-premier Berlusconi heeft zijn immense populariteit te danken aan zijn voorzitter-

teken dat Turkije klaar was voor de aansluiting bij de Europese Unie." Vittorio loopt niet hoog op met de spelletjes die de Italiaanse pers speelt. De voorbije weken is trainer Zoff vogelvrij verklaard omwille van de slechte resultaten van het Italiaanse team in de voorbereidingswedstrijden. "Zoff is een speciaal iemand waar je moet van houden. Over Zoff moet je niet discussiëren; je bent ofwel voor ofwel tegen. Basta. Maar het is waar dat hij in onmin leeft met de pers. Vorige maandag na de wedstrijd tegen Turkije haalde hij uit naar een journalist van een sportkrant omdat die na een lange periode van kritiek positief was geweest over de aanpak van Zoff. Zo maak je natuurlijk geen vrienden." Zoff ligt vooral onder vuur over zijn defensieve opstelling van de ploeg: hij speelt maar met een spits-Inzaghi - en Totti steunt hem in de rug. "Hoe kan de squadra aan zoveel doelpunten geraken tegen Turkije als ze te defensief spelen? Het had minstens 5-1 voor Italië moeten worden. Het leek wel of het Turkse doel behekt was. In Italië keken we de wedstrijd tegen Turkije angstig tegemoet. Dat was dus nergens voor nodig." De wedstrijd tegen België heeft Italië allerminst met de daver op het lijf gespeeld. "Ach, de Italiaanse spelers kennen de Belgische spelers maar amper. Italianen zullen maar zelden de fout begaan hun tegenstander te overschatten." Toch dacht Vittorio dat het duel van vorige woensdag op een gelijkspel zou eindigen. Een teken van valse bescheidenheid of gewoon een blijk van respect voor enkele Belgische toehoorders? Het laatste lijkt het geval, zeker als je weet dat Vittorio elke dag de Italiaanse klasbakken in levende lijve aan het werk ziet. De charmante Italiaan eet zijn pizza op en looft nog even de schoonheid van de Antwerpse kathedraal. Hij rekent af en neemt vrouw en kind bij de hand voor een avondwandeling.

'Het voetbal is een symptoom van de Italiaanse maatschappij'

schap van AC Milan. Sommige clubs worden met een politieke strekking geassocieerd. As Roma staat bekend als een linkse volksclub. De supporters van Lazio Roma hebben dan weer rechtse sympathieën. Zo is de vrouw van voorzitter Fini van de *Allianza Nazionale*-partij - de rechterarm van echtgenote Yolanda gaat meteen de lucht in - een bekende supporter van Lazio." Vittorio neemt even de tijd om van zijn pizza te eten. "De Italiaanse sportpers denkt zelfs af en toe iets te kunnen zeggen over de internationale politiek. De successen van Galatasaray in de Uefacup waren voor hen het